

Full diocesà

28 de gener del 2018

p5 —Nova capella del Santíssim a la Sagrada Família de Manresa

p6 i p7 —Mahler, el músic i místic que es va convertir a la fe catòlica

Aventura't a ser missioner

La preparació de la Jornada de la Infància Missionera, que celebrem avui, comença a l'Advent, amb la festa de sembradors d'estels, on els nens i nenes se senten petits missioners felicitant a tothom el Nadal amb una petita estrella brillant.

No queda lluny aquest sentiment de compartir l'alegria de la gratuïtat amb un petit gest d'amor; d'aquesta manera entenem l'Encarnació de Jesús. Podríem dir que la «infància» es torna «Infància Missionera» per participació en la Santa Infància de Jesús.

El nostre compromís, des de l'Obra Pontifícia, oferint formació cristiana, educació, sanitat, suport a un nen, ho entenem com ofrena a l'Infant de Betlem, Salvador del món.

«Els nens són animats a oferir als altres nens del món la seva ajuda en forma de pregària, de sacrificis, de donatius, estimulants-los a descobrir-hi el rostre de Jesús» (art. 15 OMP). Així ells poden experimentar que, en fer nostres les necessitats dels altres, ens posem en un camí de transcendència que, a través dels germans, ens porta a Déu.

Siguem animadors en les nostres comunitats al compromís missioner dels més petits; els nens ajuden els nens, «no solament a donar, sinó també a rebre». Dues característiques de petitesa i reciprocitat, perquè la innocència dels infants no sap d'obstacles a l'acció de l'Esperit Sant, el veritable protagonista de la missió. Rebeu els nostres sentiments de gratitud i recolzament en la vostra tasca diària.

«Jo faré que s'aixequi d'enmig dels seus germans un profeta»

Diumenge III durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre del Deuteronomi

Moisés digué al poble: «El Senyor, el teu Déu, farà que s'aixequi d'enmig teu, d'entre els teus germans, un profeta com jo. Escolteu-lo. El dia que el poble s'havia reunit a la muntanya de l'Horeb vas demanar al Senyor, el teu Déu, de no tornar a sentir la veu del Senyor, el teu Déu, i de no veure més aquelles flames, per por de morir. Llavors el Senyor em digué: Han fet bé de demanar-ho. Jo faré que s'aixequi d'enmig dels seus germans un profeta com tu, li posaré als llavis les meves paraules i ell els dirà tot el que jo li ordenaré. I jo demanaré comptes als qui no escoltin les paraules que ell els dirà en nom meu.» Però si un profeta s'atreveix a dir en nom meu alguna paraula que jo no li hauré ordenat, o bé parla en nom d'altres déus, morirà.»
(18,15-20)

Salm responsorial

Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor:
«No enduriu els vostres cors.»
(Salm 94)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, jo voldria que visquéssiu sense neguit. El qui no és casat pot ocupar-se de les coses del Senyor i mirar de fer el que és agradable al Senyor, mentre que els casats s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar a la muller, i tenen el cor dividit. Igualment, la noia o la dona no casada pot ocupar-se de les coses del Senyor i de ser santa de cos i d'esperit, mentre que les dones casades s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar al marit. Tot això ho dic pensant què és més avantatjós. No vull pas lligar-vos. Penso només que és cosa més digna, i que facilita de viure dedicat al Senyor sense tràfecs que en distreguin.
(7,32-35)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

A Cafar-Naüm Jesús anà en dissabte a la sinagoga i ensenyava. La gent s'estranyava de la seva manera d'ensenyar, perquè no ho feia com els mestres de la llei, sinó amb autoritat. En aquella sinagoga hi havia un home posseït d'un esperit maligne que es posà a cridar: «Per què et fiques amb

nosaltres, Jesús de Natzaret? Has vingut a destruir-nos? Ja sé prou qui ets: ets el Sant de Déu.» Però Jesús el reprengué i li digué: «Calla i surt d'aquest home.» Llavors l'esperit maligne sacsejà violentament el posseït, llançà un gran xiscle i en va sortir. Tots quedaren intrigats i es preguntaven entre ells: Què vol dir això? Ensenya amb autoritat una doctrina nova, fins i tot mana els esperits malignes, i l'obeeixen.» I aviat la seva anomenada s'estengué per tota la regió de Galilea.

(1,21-28)

«Tots quedaren intrigats i es preguntaven entre ells: Què vol dir això? Ensenya amb autoritat una doctrina nova, fins i tot mana els esperits malignes, i l'obeeixen»

La paraula abans que el miracle

Jean Hakolimana, prev.

En un dissabte, Jesús entra a la sinagoga i es posa a ensenyar. Se salta el protocol. Tot i que l'ús de la paraula a la sinagoga estava oberta a tothom (homes en exclusiu), el protocol volia que fos el cap de la sinagoga el qui invités el predicador a prendre la paraula. Jesús entra, per tant, amb un cert desavantatge, ja que s'aliena el recolzament previ de la institució. Això no li impedeix d'aconseguir el seu objectiu: transmetre una paraula d'autoritat, és a dir, que denoti un recolzament des de dalt. Ho nota l'assemblea, i això és el que posa en alerta l'esperit profanador, aquell que impedeix una relació sana amb Déu a través de la família i de la comunitat. Per això interromp el seu discurs amb un intent d'intimidació: *Ja sé prou qui ets: ets el Sant de Déu*. En la mentalitat jueva, conèixer el nom d'algú és tenir control sobre ell. A més, la interrupció implica un judici negatiu sobre un ensenyament. En expulsar-lo, Jesús deixa clar que la paraula fonamentada en Déu no s'atura malgrat els entrebancs.

Aquest evangeli pot ajudar tots aquells que anuncien la paraula de Déu en situacions poc favorables: capellans que entren a una nova comunitat poc entusiasmada pel canvi; catequistes que han d'acompanyar un infant apuntat des de ca la iaia, etc. Transmetent la paraula amb autoritat, és a dir, fonamentada en Déu, poden complir la seva missió més del que auguraven els inicis poc favorables. El que importa no és tant buscar de fer miracles com fonamentar la seva paraula en Déu. Així, fins i tot després de presenciar l'exorcisme obrat per Jesús, el que crida l'atenció de la gent en primer lloc continua essent el fet que *ensenya amb autoritat*.

La imatge

L'escena dibuixa allò que es coneixia com una possessió per un esperit maligne: la persona no es val per ella mateixa, no té tota l'autonomia d'un ésser humà. Té una capacitat diferent, és a punt de demanar ajut, salvació.

Jesús l'hi presta: «Calla, i surt d'aquest home», com l'ajut al discapacitat que l'acosta a la vida ordinària. Fa bé al necessitat i, en el nostre cas, al qui l'ajuda.

La curació del posseït (1413-16), Germans Van Limburg

Lit. hores: Setmana IV

29 dilluns

—Sant Pere Nolasc, religiós (1180-1258)
2 Samuel 15,13-14.30;16,5-13a / Salm 3 / Marc 5,1-20

30 dimarts

—Santa Martina, màrtir (*226)
—Sant Lesmes, abat (s.XI)
2 Samuel 18,9-10.14b.24-25a.30-19,3 / Salm 85 / Marc 5,21-43

31 dimecres

—Sant Joan Bosco, prevere (1815-1888)
2 Samuel 24,2.9-17 / Salm 31 / Marc 6,1-6

1 dijous

—Sant Pioni, màrtir (*250)
—Santa Veridiana, verge (*1242)
1Reis 2,1-4.10-12 / Salm 1 Cròniques 29,10.11abc.11d-12.12bcd. / Marc 6,7-13

2 divendres

—La Presentació del Senyor
Malaquies 3,1-4 / Salm 23 / Lluc 2,22-40

3 dissabte

—Sant Blai, bisbe i màrtir (*316)
—Sant Anscari, bisbe (801-865)
1Reis 3,4-13 / Salm 118 / Marc 6,30-34

4 diumenge V de durant l'any / Cicle B

—Sant Andreu Corsini, bisbe (c.1301-1373)
Job 7,1-4.6-7 / Salm 146 / I Corintis 9,16-19.22-23 / Marc 1,29-39

Tots som convidats al banquet gratuït i universal

Visita pastoral a l'arxiprestat de Guillerries-Congost (I) - Joan Casas Griera, prev.

El dilluns dia 2 d'octubre, el bisbe Romà Casanova obria la visita pastoral, amb una missa celebrada a l'altar de Sant Bernat Calbó de la catedral. En l'homilia, donava les pautes centrades en la comunió diocesana, la fidelitat al pla diocesà de pastoral «L'alegria d'evangelitzar» i el moment de gràcia que comporta la visita pastoral, tal com la vol el Dret Canònic per a tota l'Església universal.

Santa Eugènia de Berga

S'obria la visita pastoral l'11 d'octubre. Missa anticipada del 28è diumenge de durant l'any, amb el banquet de noces que el rei fa pel seu fill. El senyor rector, Mn. Manuel Torrents, rebia el senyor bisbe a l'entrada de l'església. La comunitat s'anà agrupant entorn de l'altar. El prelat exhortava a ser fidels a la invitació del rei, el banquet gratuït i universal. Agraïments, salutacions i fotos amb els joves confirmats. En la llarga xerrada de comiat, mossèn Manel explica l'esplendor de l'església quan la comunitat polonesa fa el ple per a la celebració pasqual i també quan s'hi reuneix la comunitat gitana per pregar un cop a l'any.

Sant Mateu de Joanet

En la festa de Tots Sants, amb un joliu sol de tardor, tenia

lloc la visita a Joanet, parròquia situada enfront de les Agudes del Montseny. El senyor rector, Mn. Carles Giol, ho havia preparat molt bé. La bella església s'omplí. Bonica homilia del senyor bisbe sobre les benaurances i la crida a la santedat. Agraïments i visita al cementiri pregant pels difunts de la parròquia. Agradós comiat amb xocolata desfeta.

Sant Martí de Viladrau

El vespre d'aquell dissabte fou de trons, llamps i pedregada. La visita havia començat al matí visitant malalts i avis. A la tarda, després de la visita a les catequistes, s'inicià la missa estacional. El senyor rector, Mn. Alejandro Cantero, acompanyà el senyor bisbe en tot moment. Tenia a la rectoria els seminaristes compatricis del Paraguai.

Sant Hilari

La visita a Sant Hilari Sacalm s'estengué del 5 al 15 de novembre. La missa estacional fou ben concorreguda i devotament participada. En l'homilia, el senyor bisbe explicà les lectures del diumenge 31 de durant l'any: «El més important que es faci el vostre servidor» (Mt 23,1-12). Exhortà a la fidelitat en el servei evangèlic. Agraïments, al final, ben merescuts del senyor rector, Mn. Carles Giol, que s'ha lliurat del tot a les parròquies.

Inauguració a la Sagrada Família de Manresa

Nova Capella del Santíssim

El diumenge 31 de desembre, festivitat de la Sagrada Família, el bisbe Romà va visitar la parròquia manresana per presidir l'eucaristia de la festa titular, acompanyat del rector i arxiprest, Mn. Joan Antoni Castillo, i va inaugurar la nova capella del Santíssim.

Amb aquesta inauguració es duia a terme un antic projecte que, per motius d'accessibilitat, proposava de traslladar la capella del Santíssim a on hi havia hagut la primera capella; de fet, a sota de l'actual altar hi ha la primera pedra de l'edifici (1963).

Aquesta parròquia manresana fou erigida en els anys cinquanta del segle passat i va tenir com a primer centre de culte una petita capella al carrer de Viladordis. El temple actu-

al fou beneït l'any 1969 pel bisbe Ramon Masnou.

Amb aquesta reforma, la nova capella del Santíssim té accés des del carrer de la Sagrada Família i a peu pla des de l'església gran.

En l'actual església s'ha restaurat el primer sagrari i la imatge de la Sagrada Família; també s'han aprofitat l'ara de l'altar, el Sant Crist i la imatge de la Mare de Déu.

El senyor bisbe va demanar en la seva homilia, esmentant la inauguració de la nova capella, la recuperació del costum de la visita al Santíssim. La parròquia va agrair la col·laboració voluntària d'algunes persones que han fet possible aquesta adequació.

Notícies Breus

Homenatge a Mn. Junyent

Redacció

Amb motiu del 25è aniversari de la mort de Mn. Josep Junyent, el dia 16 de gener, es va realitzar a Manresa un acte commemoratiu organitzat per tres entitats, que van recordar la figura d'aquest sacerdot lligat a la ciutat i amb un fort paper cívic, pastoral i cultural.

Les conferències prosseguiran el 27 de febrer i el 19 de maig i es preveu la publicació d'un nou volum de les seves obres.

Professió solemne

Redacció

El 19 de novembre, al monestir de les Adoratrius Perpètuas del Santíssim Sagrament de Vic (Sagramentàries) va tenir lloc una celebració de professió solemne, presidida pel senyor bisbe.

Feren els vots perpetus com a religioses les germanes sor Maria Jacqueline del Sagrat Cor de Jesús i sor Maria Chantal de Maria Auxili dels Cristians.

Gustav Mahler, el místic i músic jueu que es va convertir al catolicisme

Juan Diego Caicedo González / ReL

Encara que d'origen jueu i oriünd de la petita població de Kaliste, Bohèmia, avui República Txeca, i radicat després amb la seva família a Iglau, una altra localitat bohèmia de l'Imperi Austro-hongarès, Gustav Mahler (1860-1911) se sentia vienès de cor. Allí, a la ciutat que era el centre del poder dels Habsburg, va estudiar al conservatori i a la universitat; allí es va relacionar amb tot un cercle d'artistes i intel·lectuals que van donar a aquesta metròpoli una fama indiscutida com a epicentre de creativitat i ciència; allí va arribar a ser director artístic de l'Òpera, un dels càrrecs més cobejats del món musical de llavors.

Mahler fou un dels homes que més ha estimat la música en la història, un apassionat de l'òpera; totes les obres de Wagner, sense excepció, constituïen la seva predilecció principal, però era també devot de Beethoven, de Mozart, de Bizet, i del millor repertori alemany, italià, txec i francès, així com de la música simfònica. Es lliurava completament al seu públic amb múltiples representacions i concerts.

Però, per descomptat, és el seu llegat com a compositor

el que li va fer aconseguir una transcendència en la qual creia fermament i espiritualment. Les seves deu simfonies, l'última de les quals va quedar inconclusa, i els seus cicles de cançons, fan part avui dia del repertori de qualsevol orquestra i qualsevol director de prestigi.

La seva vida personal

Desenganyat, al final dels seus dies, per una vida conjugal que considerava ideal amb la seva esposa, Ànima Schindler (però que va estar molt a prop d'esfondrar-se per complet donades les infidelitats d'ella, la qual, tanmateix, no va deixar mai de recolzar-lo i acompanyar-lo), va oscil·lar entre l'amor apassionat i l'obstinat refugi solitari en el seu treball creador i recreador. Abatut pel cop sinistre de la mort prematura de la seva filla Putzi, Mahler reuneix en si tota una tragicitat, una empremta de pessimisme i dolor interior que l'ha fet cèlebre.

Una font d'inspiració

La poesia popular alemanya va ser la seva inspiració durant una bona part de la seva vida. «El corn meravellós del noi»

[Des Knaben Wunderhorn], era una col·lecció de poemes anònima recopilada per Achim von Arnim (1781-1831) i Clemens Brentano (1778-1842), transcriptor d'Anna Katharina Emmerich (1774-1824), i les visions místiques gràcies a les quals es va convertir, com Mahler, al catolicisme. Aquests poemes els va utilitzar en les seves Segona, Tercera i Quarta Simfonies.

En la Segona Simfonia, batejada per alguns «Resurrecció», Mahler havia donat mostres de la seva fe, de la seva creença en la resurrecció dels morts i la vida eterna.

Veni, Creator Spiritus

És en la Vuitena Simfonia –coneguda com la dels Mil, ja que requereix prop de mil intèrprets entre solistes vocals, coristes i instrumentistes per a la seva execució, a ple pulmó– on Mahler va descarregar enterament els seus afanys i propòsits espirituals. Després d'haver compost uns passatges solament per a l'orquestra, va sentir la necessitat de recolzar-se en un text, el de l'himne llatí «Veni, Creator

La família de Mahler

Spiritus», que l'Església canta per la Pentecosta.

Conversió sincera o oportunista?

Es va convertir al catolicisme influït, pel que sembla, per la cantant amb la qual va tenir la seva més llarga relació, abans de conèixer Ànima. La conversió es va donar en els moments en què havia iniciat converses amb les autoritats austríaques per a accedir al càrrec de director de l'Òpera. Per això, alguns autors estan convençuts que el seu viratge religiós fou interessat.

Tanmateix aquests foren alguns dels trets de la seva experiència religiosa, explicats per alguns que els van conèixer:

«Era un cercador de Déu, que buscava sens cessar allò diví que hi ha en cada home.» «Tota l'obra de Mahler està habitada pel pensament del més enllà i d'un món millor, refugi per als afligits i consol dels seus infortunis terrenals.»

«A mitjanit» (Um Mitternacht) és una de les confessions visceralment de la religiositat de Mahler, complexa, insuficient, de vegades vacil·lant, com la de molts de nosaltres, però animada per la sinceritat d'un desig de fe incommovible, que segurament en l'eternitat va trobar una resposta definitiva. Ell va estimar Déu, a la seva manera, imperfectament humana, però íntimament pidaosa. Oferim la traducció sintètica del poema: «A mitjanit m'he desesperat i he mirat el cel, però els estels no m'han somrigut; he parat esment als batecs del meu cor; he sostingut, oh Humanitat!, el combat dels teus sofriments. A mitjanit, oh Senyor!, he posat les meves forces a les vostres mans. Sobre la mort i la vida, vós sou el sentinella, a mitjanit!»

La Pel·lícula

Tres anuncios en las afueras

Dirigida per Martin McDonagh

Regne Unit, 2017.

Intèrprets: Frances McDormand i Woody Harrelson.

Gènere: Thriller, comèdia negra.
Per a joves i adults.

Mildred Hayes, una dona madura, condueix diàriament per una vella carretera de Missouri sense amb prou feines trànsit. Tres grans tanques publicitàries atrotinades li suggereixen una idea: inserir tres incendiàries frases que volen revolucionar la població, posant en escac els agents de la comissaria local i el seu xèrif. El motiu? Iniciar pel seu compte una guerra contra la policia del seu poble en considerar que no fan prou per resoldre el cas de la seva filla assassinada.

Trama sòlida, bona descripció de tipus humans i una interpretació excel·lent. Tot en una pel·lícula que consolida la carrera del director de *Escondidos en brujas*.

Glossa

Infants missioners

Romà Casanova, bisbe de Vic

La infància és un moment clau en la vida d'una persona. Els valors fonamentals s'aprenen en aquest moment de l'existència en el redós de la vida familiar i social, tant en l'escola com en altres espais formatius de lleure i aprenentatge. L'Església en tot temps ha entès aquesta importància i, sempre amb els pares, mai sense ells, vol sembrar en el cor dels infants la llavor de l'amor a Déu i als altres, seguint el manament de Jesús, el nostre Mestre i Senyor. La tasca dels sacerdots, dels catequistes, dels mestres cristians en aquest camp és d'agrair, La sembra del bé i l'amor en el cor dels infants és futur de pau i d'esperança.

En aquests dies del mes de gener ens arriba la invitació a mirar els infants cristians en el seu aspecte de missioners. Ja sabem que no es pot separar mai el fet de ser amic i deixeble de Jesús del fet de ser missioners i evangelitzadors. La jornada de la Infància Missionera, promoguda per les Obres Missionals Pontifícies, vol eixamplar el cor dels infants, descobrint com és de gran la missió cristiana arreu del món, però, al mateix temps, ajudar-los a descobrir-se ells mateixos com a missioners. El lema d'aquest any és «Atreueix-te a ser missioner». I l'objectiu és, en primer lloc, donar suport als missioners i missioneres, però també descobrir que ells poden ser missioners en el seu propi ambient i, per què no?, somiar a ser missioners algun dia, si Déu els crida i ells li responen amb generositat.

Iniciar els nostres infants en l'evangelització significa posar en el seu cor el desig de ser més i més amics de Jesús. No un Jesús de llibre o de catecisme, de pel·lícula o de dibuix, sinó un Jesús viu, amb el qual és possible una amistat que demana la pregària i la celebració dels sacraments, l'atenció als més pobres i el servei a tots. Però, a més, els hem d'ensenyar a ser capaços de parlar de Jesús als seus amics i de ser, ells mateixos, protagonistes

de les invitacions a conèixer més i més Jesús, tant als seus amics com als seus pares i familiars. Una cosa ben concreta, pròpia de ser missioners, és sortir al trobament dels altres. El perill de les noves tecnologies (mòbils, tauletes digitals, videojocs) és el d'aïllar-nos més i més. Educar-los per a deixar en certs moments aquestes realitats és per a ells un camí de llibertat i d'alegria, que els possibilita el contacte amb els altres i, per tant, ser testimonis de Jesús. Ningú no pot ser autèntic amic i missioner de Jesús si no surt a trobar-se amb els altres.

